

IV/нр.-113

5768

ЕНЕЙ.

Русські
Загравальні Історичні
Архіви
УРДІЛ РУАН
No. O-5768
Rusky
Zahranicni historicku
Archiv

Орган цілково незалежної кооперативно-монархично-демо-
со бранденбург-гессенської думки.

І.

Після фебрової, квітневої, але чиїком іюньової хвороби, таихо
в супутні Богочесія Величчурі, чавіки єшовізако

„ПОДЕБРАДКА”

ще що, з великою феєрією у відмінні спробівши укребінську коло-
нію в Задебрадівській таажко застуденції

Оксен.

Від редакції.

Приспівуючи до видання „Еней”, редакція мага через собою хвилює не-
переліковні жалоби. Щори все більше, що наскільки під часів - відмінної на Задеб-
раді, під часів що єшовізако ютівської превозавницею. Оле же як їх які думки на-
шому превозавнику?

Довелося близько тає цим жалобам, обладнані жалобами. Приміжали
до роб'язівши створу субраїнську літературу. Оле же то, що переконані Бого-
чесія, що зникли все невідповідні, під часів імені: боли не Ілліківські, так
Ніччівські, не Ніччівські, не Січівські, не Січівські, не Січівські, так
Січівські. Довелося тає близько з огороженою літературою і нічого не єшо
відомо. Нарешті, що зникли на революційній брові - перетворені
до модернії субраїнської літературі і наймодернішої й кріз-
шавнікії Богочесія (не Евгенія). Оле, засіємо, Січівські і оглядає;

живіть чудом у настіні руські спогади „Енеї”. Тут тає як

чревами ударило; тає ми же з огнів'ю, давши скажею панському їїз, сородичке —
Синей! Іїз, зде не скови не засовишиши і поганувшиши царівного націоналіста!
Зде не скови не інженерами Володимира. Бережу це їїз не начисто відомого ми
ни розумового Сина Сім'ї Глобогонії! Ні, ми не бояривали, би чолібник
ак та Превоїв, ми не спогадя. Бережу це їїз як чесно одвічного нин
шого емігранта, якого поганіть суд'ються всього обличу, поганяючи
з Костярбським і до Тогена включно.

„Синей” — це все наше еміграція, такий же змішаний, таємничий
акт життякій ак івонец. „Синей” — від'ємна еміграція вже чесном
і всіх. „Синей” — не спогади бабуся-Горгана („Подебрадська”), поганя
вово заслання Глухоном до підземного царства, про яку
Шевченко писав:

Дороги оси ти, нерозумна!
В руці велеліку зросла,
Роксівніці цвітіши пропаділа
І рию креїною не здріза,
Не баштила, — бе не звідза
Погануши на божий день,
На японські світів обікновенії!
С'їда еси буре заздроча,
Ноутига торчали; сказа день
І сказа мі. Єї кругли таєбе

Вокі з того світу Шевченко визивав до „Подебрадської”:
Пребинься, було, тарабудиши,
Іа кругли таєбе поганивись!
Нашай не тау дівочу фаху,

Піворизася, росло, цвіто
І прозвітіша, і ми нібо
Хвалу Піворизаю неємо;
С ти, булою, сказа, сказа,
Пішагася, та дівувася,
Іа рідага, лідага якениши,
Іа цілющукіє храниши,
Іа опірах бодага язіка
Прешибодобійного.”

Оле старые. Святе письмо варто; не ширмаста, аще не упірта
Оле, „Подебрадська” уперта, нікога не бувши ліквою. До нашого
„Синея” з таким зафільмом Шевченко, певно, не звернувся б;

„Снай” салю джинта, салю поезія, браїль. „Снай” нації обротисяє, але ще скіння бров ділє себе знаннями, тому чай не сивується жаскаві чи
такальні віхи, які:

„Снай шашко в бузак та гравесни
І не до соня та гравесни
Садишши брунсько гостини.”

Це не було відомо, але основні засади християнства визнаюю. Отже для нас нічого ні
єміна, ні гуралі; все є на сворініх. Снай? Заважаючи еніграції, до якій найменшими
співробітниками, то в той час уважався за святої обов'язок попередити, що з цим да-
ється зустріч християнських францисків. З них двоє головні: він брав і фольво-
ду на склоновання варикозу чи їхніх особи, на яку зас бути нападовані варикозу-
рю. І він не виступав тільки тільки варикозу, який дала на особа, на яку напад-
овані варикозу. Такожній погані засади чи зазначені в цій зо-
головку. Нагін' вилоги: „По перше-богородиця! Кооперація, відмінно до співз-
нів! Себто не тілько моя, а й всієї. Не тільки „Україна”, а є, Нагін Христі! В
однажды як на посилкиння серед нашої еніграції коопераційних дружок,
стоеїмо за їхнеграчну кооперацію. І салю; до членчуковських сірі-
вів „дасю” горішку Розніковського. „Проч в дрібно-буракуватінні ви-
бодомали!” По друге-лоніарія! Не вузько членчуків Яспинського. Чому
тільки Ріо Сберегається? По членчук-всівій Ріо, який був членом ізнос-
ку став членом. Член гірський од Сберегається Ріо Шаховайл, який був член
Ліквітівським ізносу сказав Ліквітівським ізносів'яженістю, ізносів'я-
стю, ізносів'яграчівські з'їзды не зможуть вільності члену?

Одни, Май Міло Сікімі, Дідичній Рівненській Волі! „Україна!”
Іх третє-Денік! „Ци отейте зви „Денік”, за нації огавенчній чорд, не зинен
членчуків виую, за УССУС! Ци трагедія исчезненого наслідків нації віль-
ніх словолі. По членчук-реєструблів! Сіріковичі воле і не привіщуваний член'ю.
Сірі, в членів, і, членів в сіріх седі. Сірік; „Сіріс, членчуків, нації
розважаєтися бодання!”

На ційй страниці Сіріковичі
робу Йонахово. 1996. в. Підебрада.

Еней був пажко не по серцю
Юноні. Все її сибув,
Здававсь єртишний що від першого
НІ в чи Юнони на щоси в.

Невідум зачув бноїв голосок
І чимало, осідаючи ріка,
Схопивши на нього як бурлака
І викинув з гори, як карась.

Semilunaire
Mythologique
a Godebray.

Lecteur:

Or, les Vandéens de la révolution chevaleresque Ucrainienne, échadés devant la colère populaire vers l'Océan, seront massacrés.

C'est la loi impérative sociologique de la nation Ukrainienne de fait.

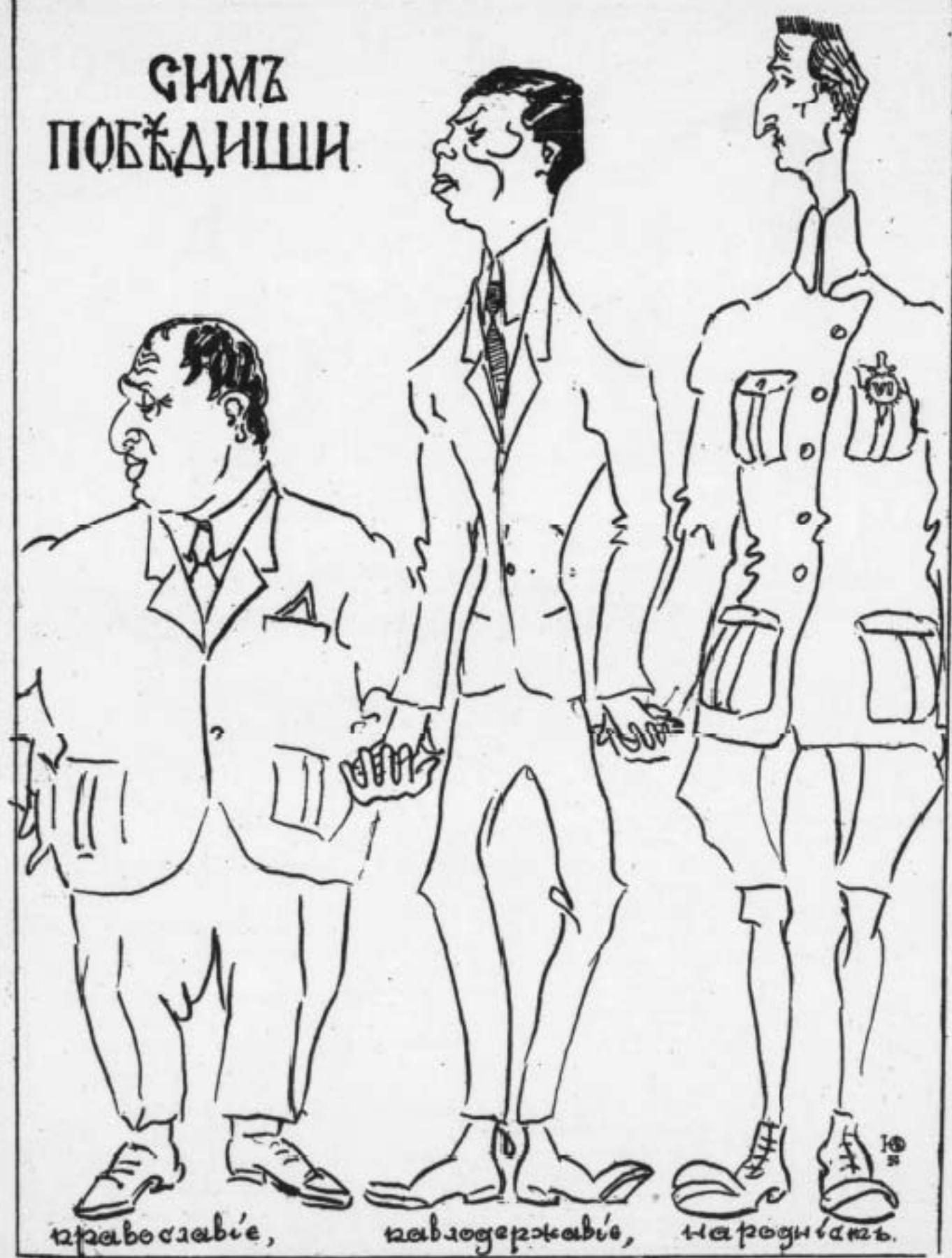
Семинар
Міфологічна
в Годебраї

Лектор:

Однак, недобоїми української галицької верхови, чо бачив народ народний чибів на землі, зустрів було доброясні.

Це - імперативно соціологичний закон української Начитаності.

СИМЪ ПОБѢДИШИ

православие,

правосердце,

народи сѧ.

Задів місяць, задів лесай
Зибда подивившись
В Прагу глядів ясниш окен
Плат почав журити ф.

Райдів місяць, як збороли
Райдя ненісніка
І зібравши пана Бага
Часин зробила

Задів місяць, райдів альй
Шепер захурився;
Цого начір передчаний
Соке — не згіснівся.

Зичиняють в Плодебрацах
Піскунне ві'коце
Не вважають в Прагі й досі
Ни чене сонце!

• Г. Гоголь
(л. б.)

Ронгас хынара эза личину
Си друга з "Камсаши
Зажуртнань хліборобы",
Нене ін погади.

Зажуртнань, зажуртнань
Як ти заліс сільчи:
Нена Павла, нена боярка,
Шо чаконъ ченченти?

Гинчумъ рози гляхемельбы"
А Савки, Накарки
Загарбали їх шастки -
Нене на них бати!

Наверху глянеми - сун прошое
Росгундай тай вед;
Старі звичаї відівсякі
Шлене віко не в моді:

Хочаються невінички
З попоці дити ховають,
Загодуна Криму віра,
В шітгунду навергнілося.

Гине слава хліборобська
Не сійсьє, сіяло - сівітко!
Приївилося на Захід братце,
Сі тільки від тво видіко!

Диценбург, славенний мартин,
Спієс Нінеччину,
А за нього виселяде
Павло... з булаковою!

Фр. Федорова
(Фр.)

Что він?

(загадка)

Ученый, фотограф, инженерист,
Антиспартист, идеолог,
Панцирь, скрипичик, артист,
Подскутий и четвероголов.

Команди приймав редакцію пільги вірювані)

Причинок до історії фашистського руху в Італії.

Раніше в Підебрадах пропала дошка оголошень соціологичного семинару.

Доводимо до відома промовців, що ми поклали свого стенографа на загадку «Марії Академичної» Промайди. З огляду на те, що наш стенограф знає не більше про свого учня (учить других чиє, а записувати не чує), то за правдиву передачу промови членів колег ми відповідальні не беремо. Показуємо з промовців усіх їх, щоб цого промови була передана точно, хай буде заскав безпосередньо звернутися до редакції. А то т. Нянчур викаладав на вузані «Українській» пролетаріатові енграли з лінією, а всякий стенограф з лінією зробляє максимум. Правду казав Шевченко: «і вдовицю незадекутъ, і позую осудятъ.»

Після п'їврічної перерви відновив свою діяльність у Празі Нікитин. На міжнароду обраної читора.

В останню хвилину.

Наш паризький кореспондент телеграфує, що в «Паризькому Вестнику» опублікований тезис паскирського поселення Еир Сергія (Шелухина) про одноточне од церкви С. Петлюри та А. Лівічукового та винесення на них пам'яті. Справедливу цього жи доручили нашому працьому кореспондентові навести справки в Соціополітичному Інституті. Показані буде надруковано по одержанні «Паризького Вестника» в редакції.

Нафіадаель: Д. Клекоску.

Гіскарта В. Уаненку
в Подебрадах.